

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCIX. — Wydana i rozesłana dnia 14. lipca 1916.

Treść: M 214.—216.) 214. Obwieszczenie, dotyczące przedłużenia terminu dla ukończenia budowy i puszczenia w ruch wązkotorowej kolejki elektrycznej od ulicy Sprudelstrasse na górę Dreikreuzberg w Karlsbadzie. — 215. Rozporządzenie, dotyczące uregulowania obrotu starym papierem. — 216. Reskrypt, dotyczący wydania nowych banknotów 10 cto koronowych z datą 2. stycznia 1915.

214.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 8. lipca 1916,

dotyczące przedłużenia terminu dla ukończenia budowy i puszczenia w ruch wązkotorowej kolejki elektrycznej od ulicy Sprudelstrasse na górę Dreikreuzberg w Karlsbadzie.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia termin ustanowiony w § 2. obwieszczenia Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 19. sierpnia 1913, Dz. u. p. Nr. 170, dla ukończenia i puszczenia w ruch wspomnianej kolejki, przedłużony został do dnia 1. maja 1919.

Forster wlr.

215.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 10. lipca 1916,

dotyczące uregulowania obrotu starym papierem.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Celem uregulowania obrotu starym papierem w ramach przepisów niniejszego rozporządzenia ustanawia się „Komisję dla starego papieru“ w Wiedniu (I., Schwangasse Nr. 1).

Przewodniczącego i członków komisji mianuje na ten urząd honorowy Minister handlu z kół interesowanych wielkiego i małego przemysłu oraz handlu. Minister handlu ustanawia liczbę członków komisji. W komisji zapadają uchwały większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

O wszystkich odbyć się mających posiedzeniach ma komisya zawiadamiać celem wysłania swych zastępców te Ministerstwa, które jej Ministerstwo handlu oznaczy. Uchwał komisji, którym sprzeciwi się jeden z zastępców tych Ministerstw, nie wolno wykonać bez ministeryalnego zezwolenia.

§ 2.

Przedsiębiorstwa przemysłu papierowego i wyrabiania papy, które przerabiają stary papier, mogą pobierać ten materiał tylko w drodze Komisji dla starego papieru. Taksamo przedsiębiorstwom przemysłu papierowego i wyrabiania papy, przerabiającym stary papier, można tylko w drodze Komisji dla starego papieru sprzedawać stary materiał wymienionego rodzaju. Na wyjątki może zezwolić Komisya za zgodą Ministerstwa handlu.

Zresztą dozwolony jest handel starym papierem pod warunkiem przestrzegania postanowień

niniejszego rozporządzenia i innych w tej mierze obowiązujących przepisów.

§ 3.

Przedsiębiorstwa przemysłu papierowego i wyrabiania papy, które chcą pobierać stary papier w celu przerabiania, winny zawiadomić o tem pisemnie Komisję dla starego papieru najpóźniej w ciągu 14 dni po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia i podać przytem:

1. Swe miesięczne zapotrzebowanie starego papieru i wymagany gatunek według używanych w handlu typów wymienionych w § 6.

2. Ilość tych materiałów, przerobionych w roku 1913, 1914 i 1915.

3. Rodzaj i ilość wytworów, do których sporządzania stary papier ma być użyty; należy przytem także wymienić, czy produkty te przeznaczone są do dostaw wojskowych lub państwowych.

4. Ilości starego papieru, będące w czasie ogłoszenia niniejszego rozporządzenia w posiadaniu przedsiębiorstwa lub w drodze do niego.

§ 4.

Stary papier można oddawać Komisji dla starego papieru tylko w pełnych ładunkach wagonowych sposobem w handlu używanym, gotowy do wysyłki i od wagonu, z wyjątkiem tych przypadków, w których przewiezienie starego papieru do fabryki papieru lub papy możliwe jest bez transportu kolejją.

Komisya dla starego papieru rozdzielić ma oddane jej do dyspozycji ilości starego papieru pomiędzy te przedsiębiorstwa przemysłu papierowego i wyrabiania papy, które uczyniły w należyłym czasie przewidziane w § 3. doniesienie. Przy tem rozdziale należy zwrócić uwagę na ważność produktów, które przy pomocy starego papieru mają być wytworzone jakoteż na okoliczność, czy użycie starego papieru dla zamierzonej produkcji jest konieczne i odpowiada celowi.

§ 5.

Dostawę starego papieru przerabiającym ten materiał przedsiębiorstwom winni skutecznie właściciele starego papieru bezpośrednio stosownie do udzielonych im przez Komisję dla starego papieru wskazówek w sprawie dostawy. Także zapłatę skutecznie się wprost do rąk dostawcy.

Koszta narosłe Komisji z powodu prowadzenia interesów należy w razie potrzeby pokryć przez ściąganie datków, które przerabiającym przedsiębiorstwom stosownie do ich poborów może przypisać Ministerstwo handlu i które mogą być ściągnięte w drodze egzekucji politycznej.

§ 6.

Przy dostawie starego papieru przerabiającym przedsiębiorstwom nie wolno przekraczać cen w dalszym ciągu ustanowionych:

1. Za tłoczony papier (różne odpadki papierowe)	K 11·75
2. Za czyste barwne odpadki papierowe	„ 15—
3. Za białe odpadki papierowe zawierające drzewo	„ 20·50
4. Za czyste białe odpadki papierowe nie zawierające drzewa	„ 48·50
5. Za białe okładki	„ 20·50
6. Za ciemne okładki (okładki patentowe)	„ 21·50
7. Za akta bez okładek i pieczętek	„ 15·50
8. Za gazety i inny papier zadrukowany	„ 12·75

Ceny te obowiązują za każdych 100 *kg* od wagonu, w stacyi załadowania w obrębie państwa, w całych 10.000 *kg*-owych ładunkach przy zapłacie w gotówce bez potrącenia.

Komisya dla starego papieru ma prawo zezwolić przy specjalnych sortach na dodatki do cen.

Jeśli dostawa nie odbywa się od wagonu, natenczas co do ceny mają analogiczne zastosowanie postanowienia § 7.

§ 7.

Temu, kto stary papier w celu dalszej sprzedaży nabywa, nie wolno przy zakupie w poszczególnych partyach ponad 100 *kg* płacić cen niższych od poniżej wymienionych:

1. Za tłoczony papier (różne odpadki papierowe)	K 4—
2. Za czyste barwne odpadki papierowe	„ 6·50
3. Za białe odpadki papierowe zawierające drzewo	„ 12—
4. Za czyste białe odpadki papierowe nie zawierające drzewa	„ 40—
5. Za białe okładki	„ 12—
6. Za ciemne okładki (okładki patentowe)	„ 13—
7. Za akta bez okładek i pieczętek	„ 7—
8. Za gazety i inny papier zadrukowany	„ 5—

Geny te obowiązują za każdym 100 kg w miejscu składowym starego papieru, bez opakowania, przy zapłacie w gotówce bez potrącenia.

Bezpośrednim kupującym (zbieraczom) stary papier należy płacić przy dalszej sprzedaży osobom trudniącym się handlem pośrednim od każdego 100 kg dodatek do ceny najniższej w kwocie 40 h.

W danym razie należy płacić również następujące dodatki:

1. Dodatek 2 K 60 h za dostawę do składu kupującego lub 3 K 75 h za dostawę do stacy kolejowej.

2. 2 K za opakowanie będące w handlu w użyciu. (Przy pakowaniu workowem w workach sprzedawcy).

Powyższe postanowienia dotyczące cen kupna, nie mają zastosowania do zakupna starego papieru przez instytucje służące opiece wojennej, o ile one po myśli rozporządzenia ministerjalnego z dnia 20. stycznia 1916, Dz. u. p. Nr. 19, mają pozwolenie na przeprowadzenie zbiórki starego papieru.

§ 8.

Uchyla się prawną skuteczność zakupów starego papieru, zawartych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, o ile zakupy te nie zostały spełnione w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Roszczenia o dopełnienie lub wynagrodzenie szkody nie można podnosić.

Roszczenia z powodu niedopełnienia, które powstały przed rozpoczęciem się mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia, zostają nietknięte, kupujący nie może jednak żądać spełnienia lecz tylko wynagrodzenia szkody.

§ 9.

Ministerstwo handlu może zarządzić przymusowe oddanie zapasów starego papieru wymienionym przez nie przedsiębiorstwom lub osobom. W tym przypadku Ministerstwo handlu ustanowi cenę ostatecznie, uwzględniając postanowienia § 7. Zarządzenie takie należy doręczyć poszczególnym posiadaczom zapasów lub, jeśli chodzi o większe koło posiadaczy zapasów, ogłosić w drodze władzy politycznej pierwszej instancji.

§ 10.

Każdy posiadacz i przechowca zapasów starego papieru, wynoszących ponad 10 g, i każdy przedsiębiorca, w którego zakładzie powstają odpadki starego papieru, jest obowiązany Komisji dla starego papieru udzielić na jej żądanie zgodnych z prawdą wyjaśnień o zapasach i odpadkach starego papieru i przedłożyć odnośne dowody.

§ 11.

Przedsiębiorstwa, które starym papierem prowadzą handel i przedsiębiorstwa, które stary papier przerabiają, winny prowadzić dokładną książkę składową, do której mają być wciągane w bieżącym porządku wszelkie pobory i wydatki starego papieru.

Komisja dla starego papieru ma prawo wglądu do tej książki składowej.

§ 12.

Nad przestrzeganiem postanowień niniejszego rozporządzenia i zarządzeń wydanych na jego podstawie będzie czuwało Ministerstwo handlu przybierając do tego odpowiednie organa. W tym celu można oglądać ubikacje składowe i inne zakłady oraz wglądać w księgi przedsiębiorstwa.

§ 13.

Za przekroczenia niniejszego rozporządzenia i zarządzeń wydanych na jego podstawie będą władze polityczne pierwszej instancji karały grzywnami do 5000 K lub według swego uznania aresztem do sześciu miesięcy, o ile czynność nie podlega surowszemu ukaraniu.

Tego, kto przy takiej czynności współdziała, należy ukarać w takisam sposób.

§ 14.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hohenlohe wlr. Hochenburger wlr.
Spitzmüller wlr.

216.

Reskrypt Ministerstwa skarbu z dnia 12. lipca 1916,

dotyczący wydania nowych banknotów 10cio koronowych z datą 2. stycznia 1915.

Dnia 24. lipca 1916 rozpocznie Bank austriacko-węgierski według umieszczonego poniżej obwieszczenia wydawanie nowych banknotów 10cio koronowych z datą 2. stycznia 1915. Zwołanie w obiegu będących banknotów 10cio koronowych z datą 2. stycznia 1904 zastrzega się do czasu późniejszego.

Leth wlr.

Ogłoszenie

o wydaniu nowych banknotów po 10 koron z datą 2. stycznia 1915.

Dnia 24. lipca 1916 rozpocznie Bank austriacko-węgierski w swoich zakładach głównych we Wiedniu i w Budapeszcie jakoteż we wszystkich filiach wydawanie banknotów 10 koronowych z datą 2. stycznia 1915.

Opis nowych banknotów podany jest w dodatku do niniejszego ogłoszenia.

Postanowienia, dotyczące się wycofania i wymiany obecnie w obiegu będących banknotów 10 koronowych z datą 2. stycznia 1904, będą w swoim czasie osobno do wiadomości podane.

Budapeszt, dnia 28. czerwca 1916.

BANK AUSTRIACKO-WĘGIERSKI.

Popovics
Gubornator.

Gutmann
Radaea generalny.

Schmid
Sekretarz generalny.

(Dodatek.)

Opis banknotu 10ciokoronowego Banku austriacko-węgierskiego z roku 1915.

Banknoty 10ciokoronowe Banku austriacko-węgierskiego z 2. stycznia 1915 mają format o szerokości 150 milimetrów i o wysokości 80 milimetrów i przedstawiają na papierze, zaopatrzonym na całej powierzchni wodnym drukiem (rzymska cyfra „dziesięć“ w ciemnych czworokątnych kratkach), podwójny druk na jednej stronie o tekście niemieckim, a na drugiej o tekście węgierskim.

Obydwie strony banknotu są tak co do rysunku jak i co do barwy zupełnie różne.

Prawie trzy czwarte formatu obu stron banknotu zajmuje właściwy obraz banknotu, podczas gdy na pozostałej jednej czwartej części, która tylko częściowo pokryta jest drukiem, widnieją wolno stojące znaki wodne.

Zadrukowana część niemieckiej strony zawiera w środku niemiecki tekst banknotu z firmą banku w następującym porządku:

„Die Oesterreichisch-ungarische Bank zahlt gegen diese Banknote bei ihren Hauptanstalten in Wien und Budapest sofort auf Verlangen

Zehn Kronen

in gesetzlichem Metallgelde.
Wien, 2. Jänner 1915.

OESTERREICHISCH-UNGARISCHE BANK

Popovics
Gouverneur

Schoeller
Generalrat

Schmid
Generalsekretär⁴⁴.

Pod tekstem banknotu widnieje w owalnej wężykowatej rozecie idealna głowa chłopięcia, na lewo i na prawo od niej stojące prostokątne wypukłe winiety, z których lewa zawiera u góry cesarskiego austriackiego orła, a prawa u góry cyfrę dziesięć, obydwie zaś w środku i u dołu po jednej wężykowatej rozecie o białych liniach na ciemnym tle, które złączone są ze sobą ornamentami.

Obraz banknotu drukowany jest w barwie niebieskiej.

Tło jest pstre i przedstawia wypukło-ornamentalne pole, składające się na przemian z cyfry „10“ i z rombów czterozębnych gwiazdek.

Na krańcowej prawej ćwiartce banknotu znajduje się w wężykowatej wąskiej ramce oznaczenie wartości banknotu pstrym drukiem w ośmiu językach krajowych:

DESET KORUN
DZIESIĘĆ KORON
ДЕСЯТЬ КОРОН
DIECI CORONE
DESET KRON
DESET KRUNA
ДЕСЕТ КРУНА
ZECE COROANE

i oddzielone wężykowatą (giloszowaną) rozetą postanowienia karne:

„Die Nachmachung der Banknoten wird gesetzlich bestraft“.

Ponad tą ramką umieszczono numer, pod nią zaś oznaczenie seryi banknotu czarnym drukiem. Na węgierskiej stronie jest tak rysunek obrazu banknotu jak i samo tło pstre.

Na krańcowej lewej ćwiartce banknotu widnieją wykonane niebieską barwą i otoczony ornamentem herb krajów świętej korony węgierskiej, ponad tym z lewej i z prawej strony cyfra „10“, a pod herbem winieta z oznaczeniem wartości „TIZ KORONA“ białą barwą na niebieskim tle.

U góry na prawo znajduje się oznaczenie wartości | potem następuje postanowienie karne:

Tiz korona

białym pismem na ciemnym tle w prostokątnej wężykowatej (giloszowanej) winiecie, pod tem zaś węgierski tekst banknotu:

„Az Osztrák-magyar bank e bankjegyért bárki kívánságára azonnal fizet bécsi és budapesti főintézeténél

Tiz korona

törvényes ércpénzt.

Bécs, 1915 január 2.án

i firmę:

„OSZTRAK-MAGYAR BANK

Popovics

kormányzó

Schreiber

főtanácsos

Schmid

vezérítőkár;

„A bankjegyek utánzása a törvény szerint büntetettik.“

Na prawo od tej części banknotu znajduje się we falistej giloszowanej ramce idealna głowa chłopca, pod tą zaś giloszowaną winietą z cyfrą „10“ białą barwą na ciemnym tle, a pod nią luźnie stojące słowo „Korona“.

Tło składa się z kombinacji wypukłości z cyfrą „10“ i giloszowanego pola, na którym widnieje pod tekstem banknotu rzymska cyfra „X“ w owalnym pierścieniu.

